

P. Fuzier

Zeven Bijbelse voorbeelden

‘Want de tijd zal mij ontbreken als ik vertel van Gideon, Barak, Simson, Jeftha, David, Samuel en de profeten’.

Hebreeën 11:32

De brief aan de Hebreeën opent voor ons de hemel, om ons daar Hem te tonen die de hemel vult met Zijn heerlijkheid. De uitnemendheid van Zijn Persoon – de eeuwige Zoon, de Schepper en de Zoon des mensen – wordt ons vanaf het eerste hoofdstuk voorgesteld.

Dan zet de apostel alle zichtbare dingen waar de gelovige Hebreeën zo sterk aan gehecht waren aan de kant: de tabernakel, het altaar, de offers, de priesters, en hij vertelt hun over de onzichtbare dingen. Zij hadden een aards deel gehad, en nu stelt hij hun een hemels deel voor. Ze waren gewend te wandelen naar wat ze zagen; hij vermaant hen hier te wandelen door geloof.

Daarom noemt men de Hebreeënbrief wel eens de brief van de geopende hemel, en tegelijkertijd de brief van de woestijn. Terwijl we op weg zijn naar de hemel, waar Jezus is binnengegaan als onze Voorloper, gaan we door de wereld als vreemdeling, doortrekker en bijwoner. In het Hebreeuws is dat: ‘een voorbijganger’. De onzichtbare dingen zoeken, ons hemelse deel verwerklijken en wandelen door het geloof, terwijl we door de zichtbare dingen heengaan. Van de hemel genieten, terwijl we nog in de woestijn zijn, brengt een voortdurende strijd met zich mee. Dat is de strijd van het geloof.

Om ons in deze strijd te bemoedigen, plaatst de apostel aan het eind van Hebreeën 10 de Persoon voor ons, Die het voorwerp is van ons geloof. Hij geeft ons de belofte, die zo kostbaar is voor allen die door het geloof leven: Spoedig zullen wij Hem zien. De woestijnreis loopt ten einde. Dan zullen we hemels gelukkig zijn. Wij zullen de beloofde dingen uit Zijn hand ontvangen, de prijs van ons geloof. De moeilijkheden zijn groot en ons geloof is zo zwak! Maar laten we de moed erin houden. Hij Die komt, zal komen en niet uitblijven.

Hebreeën 10:37 spreekt over Zijn verschijning en de beloofde dingen die we dan ontvangen. Op dat ogenblik zullen wij allemaal geopenbaard worden voor de rechterstoel van Christus, *'opdat ieder ontvangt wat in het lichaam is gedaan, naardat hij heeft bedreven, hetzij goed hetzij kwaad'* (2 Kor. 5:10).

Jesaja 53:12 zegt dat 'Hij met machtigen de buit zal delen'¹. Wie zijn die machtigen? De arme pelgrims die door de wereld wandelen, mensen met een klein geloof. Wat een genade! Onze God wil ons ondersteunen, zodat van ons gezegd kan worden dat we *'uit zwakheid krachten verkregen hebben'* (Hebr. 11:34).

Dat is de vrucht van de strijd van het geloof. Hebreeën 11 spreekt over de weg van het geloof van het begin tot het eind. Maar leven door het geloof vereist complete scheiding van de wereld; die vinden we in het merendeel van de voorbeelden in dit hoofdstuk. Henoeh wandelde met God, dat kon niet op de brede weg. Noach veroordeelde de wereld, dat toont hoever hij ervan gescheiden leefde. Abraham woonde in tenten, het kenmerk van de pelgrim, de vreemdeling op aarde. Jozef gaf bevel met het oog op zijn gebeente, zijn hart was dus niet in Egypte. Mozes weigerde, koos en achtte de smaad van Christus groter rijkdom dan de schatten van Egypte. Wat een afzondering van Egypte en zijn vorst!

De eerste zeven verzen van Hebreeën 11 vormen een inleiding. De wereld is geschapen, en alleen door het geloof begrijpen we dat. Maar de zonde is binnengekomen. Hoe kan een mens dan tot God naderen? Er is een offer nodig. Abel heeft dat begrepen door het geloof. Door de volmaaktheid van het werk van Christus worden wij voor God gesteld en kunnen wij met God wandelen.

God kennen in Zijn werken is niet genoeg. Henoeh wilde Hem Zelf kennen. Hoe kon hij dat bereiken? Door met God te wandelen. Wat een kennis, en hoeveel onderwijs heeft hij daardoor niet gekregen! Henoeh betekent: 'wel onderricht' of 'ervaren'².

---

¹ Volgens de NBG / Franse vertaling. HSV zegt: 'en machtigen zal Hij verdelen als buit'.

² Volgens anderen 'Toegewijd'.

Hij heeft inderdaad goed en uitvoerig onderwijs gekregen, drie eeuwen lang, zegt Genesis 5:22. Op dezelfde manier als hij is opgenomen, zal de gemeente worden opgenomen. Het Joodse overblijfsel, waarvan Noach een beeld is, zal door de oordelen moeten gaan. Noach heeft volledig gebroken met de oude wereld, waarover een onverbiddelijk oordeel zou komen. Hij heeft de wereld veroordeeld, staat er geschreven. Hoe dan? Door de gehoorzaamheid van zijn geloof. Maar Noach heeft ook aan de behoudenis van zijn huis gedacht, en dat spreekt tot het geweten van alle christenouders.

Vanaf vers 8 krijgen we voorbeelden van het leven door het geloof. Aan het eind van hoofdstuk 10 is er sprake van strijd, vertrouwen en volharding (vs. 32,35,36). Het lijkt erop dat we in Hebrëeën 11 zeven voorbeelden hebben van volharding in het geloof (vs. 8-22), zeven voorbeelden van geloofsvertrouwen (vs. 23-31), en zeven voorbeelden van de strijd in het geloof (vs. 32).

De zeven voorbeelden van vers 8 tot en met 22 zijn welbekend. Het geloof brengt ons ertoe de plaats van vreemdelingen in de wereld in te nemen met de vreugde van een hemelse hoop. Zij laat ons met volharding wachten op de hoop, de vervulling van de belofte (vs. 17-22). Ondanks alle moeilijkheden gaat het geloof zijn weg, want het rekt op God – vers 23 tot en met 31. Die geloofsweg gaat van Egypte tot in Kanaän, vanaf Exodus 2 tot Jozua 6. Vanaf de geboorte van de verlosser tot de intocht in het land van de belofte. Het omvat de hele pelgrimsreis van de verlostten.

In vers 32 vinden we zeven voorbeelden van de strijd van het geloof. Deze zeven voorbeelden stellen ons voor wat strijders van alle tijden moet kenmerken. Het eerste kenmerk dat getoond moet worden om de overwinning te behalen in de strijd van het geloof, is gehoorzaamheid.

1

Gehoorzaamheid heeft van Gideon, de kleinste in het huis van zijn vader – van wie het geslacht het geringste was in Manasse –, een ‘dappere held’ gemaakt. Gideon heeft gehoorzaamd. Hij gehoorzaamde 's nachts, omdat hij bang was om het overdag te doen (Richt. 6:27). Hij moest het altaar van Baäl, dat van zijn vader was, omvergooien, de gewijde paal omkappen en een altaar bouwen voor de Heere. En dan de tweede stier van zijn vader als brandoffer offeren met het hout van de omgekapte, gewijde paal. Dat heeft hij gedaan.

Hij deed het 's nachts, omdat hij het uit angst voor het huis van zijn vader en voor de mannen van de stad niet overdag wilde doen. Maar hij deed het in elk geval. *'Ga in deze uw kracht van u, en u zult Israël uit de hand van Midian verlossen. Heb Ik u niet gezonden?'* (Richt. 6:14). Dat had de Heere tegen hem gezegd. Zijn kracht lag in de gehoorzaamheid aan de wil van God. De vijand was onmachtig tegen iedereen, die slechts de wil van God wenste te doen. Dat is het geheim van de overwinning in de strijd van het geloof.

2

Barak heeft niets gedaan; de Heere heeft alles gedaan. *'En Debora zei tegen Barak: Sta op, want dit is de dag waarop de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft. Is de HEERE niet uitgetrokken voor u uit?'* (Richt. 4:14). Daarna: *'En de HEERE bracht Sisera met al zijn strijdswagens en heel zijn leger door de scherpte van het zwaard in verwarring vóór Barak'* (vs. 15).

Barak wil een lied voor de Heer zingen (5:3), want hij heeft Zijn macht gezien. In de geloofsstrijd schrijven wij onszelf makkelijk enige verdienste toe, terwijl we slechts eenvoudig toeschouwers zijn geweest van Zijn werk. Alles is van Hem. Als wij de overwinning willen behalen, moeten we leren af te zien van onszelf en alleen op God te rekenen.

3

Simson werd gekenmerkt door het nazireeërschap, complete afzondering van de wereld en haar beginselen. Wat een kracht voor de strijd. In onze tijd wordt de afzondering zo weinig in de praktijk gebracht. Dan moeten we ons ook niet verwonderen over veel nederlagen. Maar laten we tot onze bemoediging opmerken dat de geschiedenis van Simson, de sterkste man waarover de Schrift spreekt, wordt verteld in het boek van de Richteren, het boek van het verval. Ook in 2 Timotheüs spreekt de apostel over een geest van kracht (2 Tim. 1:7). Deze brief spreekt ook over de dagen van verval, en wekt ons op tot afzondering van de vaten tot oneer (2:19-22). Er zal geen kracht zijn, als er geen afzondering is van het kwade.

1. Simson verscheurt een jonge leeuw, die hem brullend tegemoetkomt, zoals men een geitenbokje uiteenscheurt, hoewel hij niets in zijn hand heeft (Richt. 14:6).
2. Hij slaat de Filistijnen met een grote slag de botten stuk (Richt. 15:8).

3. Na de touwen om zijn armen gebroken te hebben, grijpt hij een verse ezelskaak en slaat hier duizend man mee dood (Richt. 15:14-15).
4. Om middernacht grijpt Simson in Gaza de deuren van de stadspoort met de beide posten, rukt ze met grendels en al los, legt ze op zijn schouders en brengt ze naar de top van de berg, die tegenover Hebron ligt (Richt. 16:3).
5. Hij breekt zeven verse pezen, zoals een vlasdraad breekt als het vuur ruikt (Richt. 16:9).
6. Als Delila de zeven haarlokken van zijn hoofd heeft verweven met de schering van een weefgetouw en ze vastmaakt met een pin, trekt hij de pin los van het weefgetouw en de schering (Richt. 16:14).

Vele openbaringen van zijn kracht. Wat is het geheim daarvan? Dat gaat hij aan Delila vertellen: *‘Want ik ben als nazireeër aan God gewijd, van mijn moeders buik af’* (Richt. 16:17). Nadat het geheim is verraden, is de kracht van hem geweken. Later begint zijn haar weer aan te groeien en hervindt hij zijn kracht (Richt. 16:22), maar zijn ogen heeft hij nooit teruggekregen. Als wij onze plaats van afzondering van de wereld verlaten, zullen wij de overwinning in de strijd van het geloof niet kunnen behalen. En als er herstel is, zal er ook een onherstelbaar verlies zijn; zoals de beide ogen van Simson.

4

Jefta is door zijn familie verworpen. Hij werd gehaat en weggejaagd uit het huis van zijn vader, maar toch is hij ook een dapper held geweest (Richt. 11:1,7).

De Heer werd zonder oorzaak gehaat (Joh. 15:25; Ps. 35:7,19; 69:5; 119:86), en verworpen door de Zijnen. Die plaats moeten wij ook innemen (Joh. 15:20; Matt. 10:24,25). Dat is de weg van het geloof, de enige weg waarop wij de overwinning kunnen behalen. Jefta brengt de kinderen van Ammon een geweldige nederlaag toe. Hij slaat ze van de Aroër af tot in de nabijheid van Minnith. Twintig steden (Richt. 11:33).

5

David wordt door Samuel tot koning gezalfd. Dan komt de periode in zijn leven dat hij door Saul wordt vervolgd, *‘zoals men in de bergen op een patrijs jaagt’* (1 Sam.

26:20). Hier vinden we dus de kant van het lijden; wat een weg van lijden is dat voor David geweest! Wij krijgen op onze weg ook te maken met strijd. *'Lijd mee verdrukking als een goed soldaat van Christus Jezus'* (2 Tim. 2:3). We kunnen de geloofsstrijd niet leveren en de overwinning niet behalen, zonder ons deel te hebben in het lijden.

Wij hebben de eerste vijf voorbeelden uit Hebreëen 11:32 overdacht. In Hebreëen 11 vinden we alleen zuiver goud. De Heilige Geest noemt geen enkele fout van de geloofsmannen die hier genoemd worden. Daaraan wordt stilzwijgend voorbijgegaan. Door het kruis blijft alleen over wat de genade van God in hen heeft voortgebracht. Toch weten we heel goed wat de zwakheden van deze vijf strijders geweest zijn. Het cijfer vijf is in de Schrift het kenmerk van menselijke zwakheid. Onderstreept dit niet onze eigen zwakheid, die we ook zien in Gideon, Barak, Simson, Jefta en David?

Wat is nu onze hulpbron? Die vinden we in de laatste twee voorbeelden. Hiermee wordt de vijf een *zeven*. Wat zwak is wordt sterk. De zwakken worden sterk gemaakt.

6 en 7

In Samuel en de profeten zien we nauwelijks de kenmerken van strijders. Misschien heeft Samuel een zwaard in de hand gehad om Agag in stukken te hakken (1 Sam. 15:33). De Schrift vermeldt hier geen bijzonderheden, maar Samuel heeft op zijn knieën gestreden. *'Mozes en Aäron waren onder Zijn priesters, Samuel onder wie Zijn Naam aanriepen; zij riepen tot de HEERE, en Hij verhoorde hen'* (Ps. 99:6). Dat is het grote geheim van de overwinning in de strijd van het geloof.

En de profeten? Zij hadden een zwaard in de hand voor de strijd, het zwaard van de Geest. Zie de laatste twee stukken van de wapenrusting in Efeziërs 6:17-18. We kunnen geen voorraad aan kracht opbouwen voor de geloofsstrijd. Voortdurende afhankelijkheid is nodig, en die wordt verwerkelijkt door het gebed. Dan zullen we ons van het Woord kunnen bedienen, geleid door de Heilige Geest. Het Woord zal het zwaard zijn waarmee we over de vijand zullen triomferen. Het Woord en het gebed! Kostbare hulpbronnen die tot onze dienst staan om de geloofsstrijd te kunnen voeren. Als we ze beter weten te gebruiken, zullen we de overwinningen meemaken waarvan sprake is in Hebreëen 11:33-38.

Te midden van grote moeilijkheden hebben sommigen de strijd geleverd en de overwinning behaald. Wat een voorbeelden voor ons, hoewel in onze tijd de

tegenstander meer de listige slang is, of de engel van het licht, dan de brullende leeuw (2 Kor. 11:3,14; 1 Petr. 5:8). Moge God ons ook genade geven om overwinnaars te worden.

Bron: Le Messenger Évangélique 1946-158; Titel: Le sept exemples.

